

دعای ۳۲ - پناه جستن به خداوند

اللَّهُمَّ إِنْ تَشَاءُ تَعْفُ عَنَّا فَبِفَضْلِكَ، وَإِنْ تَشَاءُ تُعَذِّبُنَا
فَبِعَذْلِكَ،

خداوندا، اگر بخواهی ما را ببخشی، این از فضل و بخشش
توست؛ و اگر بخواهی عذابمان کنی، این از عدالت توست.

فَسَهِّلْ لَنَا عَفْوَكَ بِمَنِّكَ، وَأَجِرْنَا مِنْ عَذَابِكَ بِتَجَاوُزِكَ،
پس با بخشش بی پایانت، راه عفو خود را برای ما هموار ساز، و با
چشم پوشی و گذشتت، ما را از عذابت پناه ده؛

فَإِنَّهُ لَا طَاقَةَ لَنَا بِعَذْلِكَ، وَلَا نَجَاةَ لِأَحَدٍ مِنَّا دُونَ
عَفْوَكَ،

زیرا ما توان تحمل عدالت تو را نداریم، و هیچ یک از ما بدون بخشش
تو، راه نجاتی نخواهد داشت.

يَا غَنِيَّ الْأَغْنِيَاءِ، هَا نَحْنُ عِبَادُكَ بَيْنَ يَدَيْكَ، وَأَنَا
أَفْقَرُ الْفُقَرَاءِ إِلَيْكَ،

ای بی نیازترین بی نیازها، اینک ما بندگان در برابر تو ایستاده ایم،
و من فقیرترین فقیران درگاه تو هستم.

فَاجْبُرْ فَاقْتِنَا بِوُسْعِكَ، وَلَا تَقْطَعْ رَجَاءَنَا بِمَنْعِكَ،

فقر و نیاز ما را با گشایش و کرم فراوانت جبران کن، و امید ما را با دریغ کردن لطف خود قطع مفرما

فَتَكُونَ قَدْ أَشْقَيْتَ مَنْ اسْتَسْعَدَ بِكَ، وَحَرَمْتَ مَنْ اسْتَرْفَدَ فَضْلَكَ،

که اگر چنین کنی، قطعاً کسی که خود را به تو خوشبخت خواسته، بدبخت کرده‌ای؛ و کسی را که فضل تو را طلب کرده، محروم داشته‌ای.

فَإِلَى مَنْ حِينِيذٍ مُنْقَلَبْنَا عَنْكَ، وَإِلَى أَيْنَ مَذْهَبُنَا عَنْ بَابِكَ؟

پس در آن هنگام (اگر تو ما را نبخشی)، از نزد توبه سوی چه کسی بازگردیم؟ و از درگاه توبه کجا رویم؟

سُبْحَانَكَ نَحْنُ الْمُضْطَرُّونَ الَّذِينَ أُوجِبَتْ إِجَابَتُهُمْ،
منزهی تو! ما همان درماندگانی هستیم که اجابتشان را بر خود واجب کردی؛

وَأَهْلُ السُّوءِ الَّذِينَ وَعَدْتَ الْكَشْفَ عَنْهُمْ،

و همان بدحالانی هستیم که وعده دادی غمشان را برطرف کنی.

وَأَسْبَهُ الْأَشْيَاءِ بِمَشِيَّتِكَ، وَأَوَّلَى الْأُمُورِ بِكَ فِي
عَظَمَتِكَ، رَحْمَةً مِّنْ اسْتَرْحَمَكَ، وَغَوْثٌ مِّنْ اسْتِغَاثَ
بِكَ،

زیباترین نمود خواست تو، و سزاوارترین کار در تراز عظمت تو،
رحمت آوردن بر کسی است که از تو طلب رحمت کرده؛
و فریادرسی نسبت به کسی است که از تو یاری طلبیده.

فَارْحَمْ تَضَرُّعَنَا إِلَيْكَ، وَأَغْنِنَا إِذْ طَرَحْنَا أَنْفُسَنَا
بَيْنَ يَدَيْكَ

پس بر تضرع و زاری ما در برابرت رحم کن، و اکنون که
خود را در آستان تو افکنده ایم، ما را بی نیاز فرما.

اللَّهُمَّ إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ شَمِتَ بِنَا إِذْ شَايَعَنَاهُ عَلَى
مَعْصِيَتِكَ،

پروردگارا! آنگاه که ما شیطان را در نافرمانی ات پیروی نمودیم،
او شادمان شد (ما را سرزنش کرد)

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَلَا تُشْمِتْهُ بِنَا بَعْدَ تَرْكِنَا
إِيَّاهُ لَكَ، وَرَغَبَتِنَا عَنْهُ إِلَيْكَ.

پس بر محمد و خاندانش درود فرست، و اکنون که از شیطان
رو برگردانده، و به سوی تو مشتاق شدیم، دیگر او را با دوباره
گرفتار شدنمان به دست او شاد مگردان.